قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات + الحاقات و اصلاحات

فصل چهارم ـ استثنائات دسترسی به اطلاعات ـ چهارم

فصل چهارم ـ استثنائات دسترسی به اطلاعات

فصل چهارم ـ استثنائات دسترسی به اطلاعات

بند اول

بند اول ـ اسرار دولتی

ماده 13

ماده 13 ـ در صورتی که درخواست متقاضی به اسناد و اطلاعات طبقه بندی شده (اسرار دولتی) مربوط باشد مؤسسات عمومی باید از در اختیار قرار دادن آن‌ها امتناع کنند. دسترسی به اطلاعات طبقه بندی شده تابع قوانین و مقررات خاص خود خواهد بود.

بند دوم

بند دوم – حمایت از حریم خصوصی:

ماده 14

ماده 14 ـ چنانچه اطلاعات درخواست شده مربوط به حریم خصوصی اشخاص باشد و یا در زمره اطلاعاتی باشد که با نقض احکام مربوط به حریم خصوصی تحصیل شده است، درخواست دسترسی باید رد شود.

ماده 15

ماده 15 ـ موسسات مشمول این قانون در صورتی که پذیرش درخواست متقاضی متضمن افشای غیرقانونی اطلاعات شخصی درباره یک شخص حقیقی ثالث باشد باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده خودداری کنند، مگر آن که:

الف ـ شخص ثالث به نحو صریح و مکتوب به افشاء اطلاعات راجع به خود رضایت داده باشد.

ب ـ شخص متقاضی، ولی یا قیم یا وکیل شخص ثالث، در حدود اختیارات خود باشد.

ج ـ متقاضی یکی از مؤسسات عمومی باشد و اطلاعات درخواست شده در چارچوب قانون مستقیماً به وظایف آن به عنوان یک موسسه عمومی مرتبط باشد.

بند سوم

بند سوم – حمایت از سلامتی و اطلاعات تجاری:

ماده 16

ماده 16 ـ در صورتی که برای موسسات مشمول این قانون با مستندات قانونی محرز باشد که در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده، جان یا سلامت افراد را به مخاطره می‌اندازد یا متضمن ورود خسارت مالی یا تجاری برای آن‌ها باشد، باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات امتناع کنند.

بند چهارم

بند چهارم ـ سایر موارد:

ماده 17

ماده 17 ـ موسسات مشمول این قانون مکلفند در مواردی که ارائه اطلاعات درخواست شده به امور زیر لطمه وارد می‌نماید از دادن آن‌ها خودداری کنند.

الف ـ امنیت و آسایش عمومی.

ب ـ پیشگیری از جرائم یا کشف آنها، بازداشت یا تعقیب مجرمان.

ج ـ ممیزی مالیات یا عوارض قانونی یا وصول آنها.

د ـ اعمال نظارت بر مهاجرت به کشور.

تبصره 1

تبصره 1 ـ موضوع مواد (13) الی (17) شامل اطلاعات راجع به وجود یا بروز خطرات زیست محیطی و تهدید سلامت عمومی نمی‌گردد.

تبصره 2

تبصره 2 ـ موضوع مواد (15) و (16) شامل اطلاعاتی که موجب هتک عرض و حیثیت افراد یا مغایر عفت عمومی و یا اشاعه فحشاء می‌شود، نمی‌گردد.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09